

Sygn. akt III Ca 966/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Skrzekut SSO Zofia Klisiewicz (sprawozdawca) SSO Tomasz Białka
Protokolant:	insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Funduszu (...)w G.

przeciwko A. F.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 20 sierpnia 2013 r., sygn. akt I C 1733/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu treść:

„I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 904,07 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset cztery 07/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 11 767,06 zł (jedenaście tysięcy siedemset sześćdziesiąt siedem 06/100) od dnia 13 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 549 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści dziewięć) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.”,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 796 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt sześć) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III Ca 966/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 20.08.2013r. (sygn. akt I C 1733/12) Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w sprawie z powództwa (...) Funduszu (...)z siedzibą w G. przeciwko A. F. o zapłatę, oddalił powództwo (pkt I), a kosztami procesu obciążył stronę powodową (pkt II).

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 22.04.2008r. (...) Bank S.A. udzielił pozwanemu A. F. kredytu gotówkowego w kwocie 7 444,17 zł. (...) Bank S.A. 3.09.2009r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanemu. Prowadzone przeciwko pozwanemu w okresie od 22.12.2009r. do 30.12.2011r. postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne. W dniu 26.04.2011r. powód (...)Fundusz (...)w G. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę nabycia wierzytelności. W księgach rachunkowych powoda widnieje zapis, że 31.05.2011r. powód zakupił od (...) Banku S.A. wierzytelność o zapłatę kwoty 11 904,07 zł przysługującą mu od dłużnika A. F..

Sąd uznał, że wbrew zasadom określonym w art. 6 k.c. i 232 k.p.c. powód nie udowodnił zasadności roszczenia, bowiem nie wykazał, aby pozwanego łączyła umowa kredytu gotówkowego z (...) Bankiem S.A., jak również że pozwany nie zapłacił należności oraz by doszło do cesji wierzytelności przysługującej (...) Bank S.A. na rzecz powoda. W ocenie Sądu Rejonowego przedstawiona umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011r. nie potwierdza faktu cesji przedmiotowej wierzytelności.

Powyższy wyrok zaskarżył powód apelacją, w której wniósł o jego zmianę przez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 233 k.p.c., polegające na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażające się w braku wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęciu, jakoby powód nie udowodnił całości roszczenia objętego pozwem, pomimo że w aktach sprawy poza wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda znajdują się m.in. wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011r. wraz z wyciągiem z załącznika, umowa o kredyt gotówkowy z dnia 22.04.2008r., zawarta między pozwanym, a poprzednim wierzycielem, zawiadomienie o przelewie, rozliczenie wierzytelności, bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przeciwko pozwanemu. Apelujący zarzucił także naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez bezpodstawne przyjęcie przez Sąd I instancji, że powód nie wykazał przejścia na jego rzecz przedmiotowej wierzytelności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

W sprawie nie zaszyły uchybienia skutkujące nieważnością postępowania, a których wystąpienie sąd odwoławczy ma obowiązek rozpatrzyć z urzędu – art. 378 § 1 k.p.c..

Przede wszystkim należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy dokonał oceny materiału dowodowego, do której nie był uprawniony. Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c. w przypadku zaistnienia podstaw do wydania wyroku zaocznego, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Zgodnie zatem z tym przepisem sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29.05.1958r., 1 CR 969/57, OSNC 1960, nr 1, poz. 14; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.09.1967r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142.) Negatywny wynik takiej

analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo. Zgodnie zatem z powyższym, przy zaistnieniu podstaw do wydania wyroku zaocznego sąd co do zasady nie przeprowadza postępowania dowodowego, chyba że powoźmie uzasadnione wątpliwości co do ich prawdziwości lub co do celu ich przytoczenia – obejścia prawa, a także powoźmie wątpliwości co do zasadności roszczenia w świetle prawa materialnego.

W ocenie Sądu Okręgowego takie uzasadnione wątpliwości w niniejszej sprawie nie wystąpiły, a przynajmniej z uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w żaden sposób to nie wynika. Powód bowiem jasno i przejrzysto przedstawił podstawę i źródło żądania. Wyjaśnił, iż od poprzedniego wierzyciela (...) Banku S.A. nabył przysługującą mu wobec pozwanego wierzytelność, która na dzień dokonania cesji wynosiła kwotę 10 938,87zł, a pozwany temu nie zaprzeczył. Źródłem wierzytelności cedenta była umowa o kredyt gotówkowy zawarta między Bankiem, a pozwanym. Ponieważ pozwany uchylał się od spłaty kredytu, poprzedni wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny i skierował sprawę do egzekucji komorniczej, która jednak została umorzona z uwagi na jej bezskuteczność. Wszystkie swoje twierdzenia powód poparł stosownymi dokumentami, bądź ich kopiami wśród których znalazły się: umowa kredytu gotówkowego zawarta między pozwanym a poprzednim wierzycielem, bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony w oparciu o w/w umowę przeciwko pozwanemu, wniosek poprzedniego wierzyciela o wszczęcie egzekucji, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wystawione przez Komornika Sądowego, wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności wraz z notarialnym potwierdzeniem zawarcia cesji, wyciąg z ksiąg rachunkowych na dzień 12.06.2012r. Podane przez powoda okoliczności nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa, bowiem w ocenie Sądu Okręgowego powód miał na celu jedynie wyegzekwowanie od pozwanego istniejącej i należnej powodowi wierzytelności. Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego twierdzenia te dostatecznie wykazują roszczenie powoda wobec pozwanego na potrzeby wydania wyroku zaocznego, a uwzględnienie żądań nie będzie stało w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa.

Zauważyć także należy, iż w przepisie jest mowa o twierdzeniach pozwu doręczonych pozwanemu przed rozprawą, niemniej jednak w okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż takie doręczenie miało miejsce skoro Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny. Wzajemne powiadamianie się stron o zmianie miejsca zamieszkania należy do standardów obrotu cywilnego, zaś postępowanie przeciwne (niepowiadomienie kontrahenta o takiej zmianie) w ocenie Sądu Okręgowego pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, tym bardziej, iż zgodnie z paragrafem 14 załączonej umowy kredytu gotówkowego pozwany miał obowiązek zawiadamiać Bank o każdej zmianie m.in. adresu zamieszkania pod rygorem pozostawienia pisma skierowanego na adres określony w umowie ze skutkiem doręczenia. Stwierdzić zatem należy, iż kierowanie przez powoda i Sąd pism do pozwanego na adres pozwanego wynikający z umowy miały skutek doręczenia, pomimo braku ich fizycznego podjęcia przez adresata, tym bardziej, iż Sąd podjął próbę doręczenia pism na kilka widniejących w aktach adresów pozwanego. Zastosowanie w tym przypadku mógł mieć zatem przepis art. 139 § 1 k.p.c. i określona w nim fikcja prawna doręczenia po dwukrotnym awizowaniu tego pisma i nie podjęciu go przez adresata w terminie (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8.12.2010r., III CZP 105/10, LEX nr 694257, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15.10.2002r., SK 6/02, Dz. U. Nr 178, poz. 1486).

Skoro tak, to nie istniały powody, dla których możliwe było odstępianie od wyrażonej w art. 339 § 2 k.p.c. zasady przyjmowania za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przedstawionych w pozwie i dalszym piśmnie procesowym, w związku z czym powództwo zostało niezasadnie i wbrew przytoczonemu przepisowi oddalone. Okoliczność, że pozwany nie jest zainteresowany postępowaniem wynika także z braku reakcji pozwanego na apelację powoda mimo, że odpis apelacji odebrał osobiście (k. 96).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. O kosztach postępowania za I instancję Sąd Okręgowy postanowił na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Koszty zostały przyznane w całości powodowi jako stronie wygrywającej proces zgodnie z zasadą wyrażoną w tym przepisie. Złożyły się na nie opłata od pozwu w wysokości 149 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2400 zł, obliczone na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadany został zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, Złożyły się na nie opłata od apelacji i koszt zastępstwa procesowego, obliczone na podstawie § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

(...)